

Dues cases aparellades. Família Mas

Sant Feliu de Llobregat

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Carrer de Carreretes, 10-12

Coordenades:

Latitud: 41.37999
Longitud: 2.04453
UTM Est (X): 420106
UTM Nord (Y): 4581381

Classificació

Número de fitxa: 08211 - 3
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Contemporani Modernisme
Segle: XX
Any: 1927
Autoria de l'element: Gabriel Borrell i Cardona
Estat de conservació: Bo
Protecció: Legal
Observacions protecció: BCIL 19/10/1988
Número inventari: 19096
Generalitat i altres inventaris:
Accés: Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat: Privada
Titular: 0115608DF2801E i 0115609DF2801E
Autoria de la fitxa: CENTRE D'ESTDIS COMARCAS DEL BAIX LLOBREGAT
Data de registre de la fitxa: dj., 20/08/2009 - 02:00

Descripció

Cases de petites dimensions entre mitgeres, obra de l'arquitecte Gabriel Borrell. Responen a l'esquema tipològic de planta i pis amb coberta de terrat a la catalana. En planta baixa presenten alternança de portes i finestres rectangulars, les primeres amb els angles superiors arrodonits. Totes són estretes, cosa que accentua la verticalitat del conjunt, característica compartida amb altres projectes de l'arquitecte Borrell, com les cases de Pere Àlvarez del carrer Torras i Bages. A sobre duen una decoració esglaonada de forma piramidal a base de rajoles de ceràmica vidriada de formes geomètriques i tons blaus, blanc i ocre. També trobem una aplicació de ceràmica que forma un petit fris a l'alçada del tram superior de les obertures, quedant així interrompuda per aquetes.

Al pis superior cada habitatge presenta un petit balcó de plataforma rectangular i barana de ferro forjat. Les portes que els donen accés són rectangulars amb els angles superiors arrodonits i estan decorades a la zona de la llinda amb garlandes esgrafiades. A la part superior de la façana hi ha una successió d'arcs cecs que arrenquen de la paret amb un esglaonat per acabar tenint molta volumetria. Els carcanyols es decoren amb trencadís de ceràmica vidriada de color blau cobalt. També trobem aplicacions de peces ceràmiques a l'espai que correspondria a la imposta dels arcs i al bell mig de l'espai que dibuixen sobre el parament. L'edifici té un coronament ondulat en el qual les crestes més grans presenten òculs de forma romboide i costats esglaonats que coincideixen, en línia vertical, amb els balcons. La ceràmica vidriada procedia de la fàbrica d'Esplugues Pujol i Bausis.

Observacions:

Forma part de la Ruta Modernista de Sant Feliu.

Història

Obra de l'arquitecte Gabriel Borrell, les aplicacions ceràmiques fan pensar que el constructor fou Molins. La casa, per la seva decoració, recorda molt la situada al número 4 del carrer Vidal i Ribas, projectada també per Gabriel Borrell (fitxa número 63). La faceta professional de Gabriel Borrell i Cardona com a arquitecte i urbanista fou destacada tant pels projectes desenvolupats com per la important tasca realitzada en les àrees de l'ensenyament i de la recerca.

Des de principis del segle XX va ser arquitecte municipal de Sant Feliu, on va dur a terme un seguit d'actuacions que en van determinar el paisatge urbà, com la redacció del primer document de planificació urbanística que va preveure la rectificació d'alguns traçats, el creixement del nucli urbà i la necessitat d'establir noves comunicacions entre l'antiga carretera Reial (actualment carretera de Laureà Miró), on s'havien construït nombroses cases, la resta de nucli urbà i l'estació del ferrocarril.

El seu estil és transitori entre el modernisme i el noucentisme, i podem distingir dues etapes en els projectes que va portar a terme. La Unió Coral i el conjunt de cases en filera al passeig de Jacint Verdaguer són exemples de la primera etapa caracteritzada sobretot per una riquesa de detalls i ornamentació tant en l'ús del ferro, les ceràmiques o l'estuc que reproduceix notes florals. La segona etapa se situa a partir del 1915, quan el llenguatge modernista utilitzat en un primer moment s'atenua i es passa a una arquitectura més austera en la qual destaca la utilització de l'esgrafiament. Borrell recupera la tendència classicista i elabora una nova modernitat que observem en obres com la casa de Bonaventura Raspall (passeig de Nadal 22-24), les tres cases en filera del carrer de Joan Batllori (a la cantonada amb Eugeni d'Ors) o els pisos Bertran de la carretera de Laureà Miró.

Moltes d'aquestes obres de Borrell van ser executades per l'empresa constructora familiar dels Molins la qual, sovint, dotava les obres amb un toc personal amb la introducció de cromatismes per mitjà de la ceràmica o amb la utilització de materials com els còdols de riu i les pedres.

Bibliografia

- AMIGÓ I BARBETA, Jordi; RETUERTA I JIMÉNEZ, M. Luz. Imatges de la vida econòmica. 1887-1936. Sant Feliu de Llobregat: Patronat Municipal de Cultura de l'Ajuntament de Sant Feliu de Llobregat 1985. 107 p.
- RETUERTA I JIMÉNEZ, M. Luz; SAMMARTÍ I ROSET, Carme (dir.). Sant Feliu de Llobregat. Identitat i història. Sant Feliu de Llobregat: Ajuntament de Sant Feliu de Llobregat, 2002. 365 p.
- SANS I FÀBREGAS, Llorenç; GRAS, Mercè. Els carrers de Sant Feliu. Sant Feliu de Llobregat: Patronat Municipal de Cultura de l'Ajuntament de Sant Feliu de Llobregat, 1989. 95 p.
- VIDAL I JANSÀ, Mercè. Arquitectura i urbanisme a Sant Feliu de Llobregat. 1826-1936. De Pere Serra i Bosch a Nicolau M. Rubió i Tudurí. Sant Feliu de Llobregat: Centre d'Estudis Comarcals del Baix Llobregat. 2005. 202 p.

